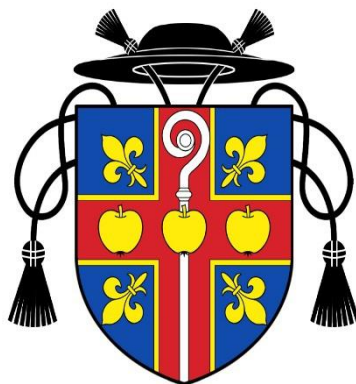

Farní list 107

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Pán skutečně vstal.“
(Lk 24, 34)*

Velikonoční vigilie 2018

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2019:

- ***Všeobecný úmysl:** Za lékaře a humanitární pracovníky přítomné ve válečných oblastech, kteří nasazují vlastní život pro záchranu života druhých.*
- ***Národní úmysl:** Ať pokoj, který Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání daroval svým učedníkům, dokážeme šířit do svého okolí.*
- ***Farní úmysl:** Za nová kněžská a řeholní povolání z naší diecéze. Anděl Páně...*

Slovo kněze

Milí farníci,
větší část letošního dubna spadá ještě do doby postní, poslední dekáda pak již do doby velikonoční. Postní doba je mimo jiné také dobou vrcholící přípravy katechumenů na křest a dobou, kdy si i my, dříve pokřtění, svůj křest připomínáme a v lepším případě se připravujeme na obnovu křestních slibů.

Postní doba jako doba obrácení

Při křtu malých dětí nejraději používám třetí způsob zřeknutí se zlého, kdy jsou otázky nejpodrobnější. Stejně otázky mohou být kladeny i dospělým křtěncům. Stojí za to si je tu uvést:

„Chcete žít ve svobodě dětí Božích a zříkáte se proto hříchu?“

„Chcete, aby vás hřích nikdy neovládl, a zříkáte se proto všeho, co k němu láká?“

„Zříkáte se proto ducha zla a všeho co působí a čím se pyšní?“

Tyto otázky pro nás vlastně mohou být i jistými směrovkami pro to, abychom lépe porozuměli, co je smyslem našeho postu, našeho sebezáporu – prohloubení důvěrného vztahu s Bohem a odmítnutí zla.

Svoboda dětí Božích

Možná se sluší poznamenat, že svoboda dětí Božích není nějaká bezbřehá anarchie plná svévole a práva silnějšího. Je to svoboda lásky, která bere ohled na dobro druhého. Svoboda dětí Božích je svoboda těch, kdo mají jistotu, že všemohoucí Bůh každého člověka miluje nekonečnou láskou. A tato jistota jim dává odvahu třeba se i vzepřít násilí nebo upírání svobody ze strany lidí.

Svoboda dětí Božích je svobodou těch, kdo nemají potřebu si dokazovat, že jsou víc než druzí, že toho mají víc nebo dokážou víc, protože věří, že Bůh miluje stejně tak zdravé jako nemocné, bohaté jako chudé, chytré jako ty méně nadané, mladé jako staré. Svoboda dětí Božích je svobodou těch, kdo věří, že svoboda je Božím darem, poněvadž Bůh je přece svobodný a nás lidi stvořil ke svému obrazu. Svoboda dětí Božích je svobodou těch, kdo vědí, že svobodu neztrácíme, když něco obětujeme pro druhého. Svoboda dětí Božích je svobodou těch, kdo věří, že svobodu nám bere ten, kdo ji bral už Adamovi a Evě a miliardám lidí před námi a kdo je ale zároveň bezmocný proti Boží lásce a moci.

O Velikonocích před více než třemi tisíci lety vyrazily děti Boží pod vedením Mojžíše z otroctví Egypta do svobody zaslíbené země. O Velikonocích a Letnicích před necelými dvěma tisíci lety vyrazily Boží děti pod vedením Ježíše Krista a Ducha svatého do svobody Božího království. Kéž se nejenom katechumenům, ale i nám dříve pokřtěným právě díky pomoci Ducha svatého podaří v letošní postní a velikonoční době udělat další kroky na této cestě.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 4. 4. (čtvrtek) od 17:30 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 5. 4. (pátek) pastorence nemocných (Nížkov); od 17:00 tichá adorace a sv. smíření; od 17:30 křížová cesta vedená ministranty
- ⇒ 6. 4. (sobota) od 16 hod. přednáška o manželství „Radost (z) lásky“ (v jídelně Základní školy Nížkov)
- ⇒ 7. 4. (neděle) od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 11. 4. (čtvrtek) pastorence nemocných (Buková)
- ⇒ 12. 4. (pátek) pastorence nemocných (Poděšín + Sirákov); od 17:30 hod. křížová cesta (vedená muži), křížová cesta dále každou neděli a pátek od 17 hod.
- ⇒ 13. 4. (sobota) Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové; od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 14. 4. (Květná neděle) – misijní jarmark; odpoledne rozšířená příležitost ke svátosti smíření; od 17 hod. křížová cesta; sbírka na pastorační aktivity v diecézi
- ⇒ 18. 4. (Zelený čtvrtek) – večer mše sv. na památku Večeře Páně, poté adorace do 22 hod.
- ⇒ 19. 4. (Velký pátek) – den přísného postu; od 15 hod. křížová cesta, pak Velkopáteční obřady, po nich adorace
- ⇒ 20. 4. (Bílá sobota) – adorace, večer od 20:30 vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 21. 4. (Neděle Zmrtvýchvstání Páně) – obvyklý nedělní pořad mší sv.
- ⇒ 22. 4. (Pondělí velikonoční) – mše sv. pouze v Nížkově v 8:30
- ⇒ 28. 4. Neděle Božího milosrdenství

Výhled:

- ⇒ 5. 5. (3. neděle velikonoční) – nízkovská pouť (mše sv. v Nížkově v 7, 8:30 a 10 hod.)
- ⇒ 7. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Bukové
- ⇒ 14. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Poděšíně
- ⇒ 15. 5. (středa) - mše sv. a májová pobožnost v Rosičce
- ⇒ 21. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost ve Špinově
- ⇒ 24. 5. (pátek) – Noc kostelů

- ⇒ 28. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Sirákově
- ⇒ 2. 6. (neděle) – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 8. 6. (sobota) – Diecézní setkání dětí v Hradci Králové
- ⇒ 16. 6. (neděle, Slavnost Nejsvětější Trojice) – odpoledne koncert v kostele sv. Mikuláše
- ⇒ 23. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně, mše sv. v 8:30 a v 18 hod.(!!) v Nížkově
- ⇒ 27. 6. (čtvrtek) – farní odpoledne na závěr školního roku

❖ **Úklid fary:** 13. 4. Jindrová Vlasta

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Já: Ježíši, můžu se tě na něco zeptat?

Ježíš: Samozřejmě.

Já: Slib mi, že se nenaštveš.

Ježíš: Slibuji.

Já: Proč jsi na mě dnes dopustil tolik věcí?

Ježíš: Co tím myslíš?

Já: No, ráno jsem zaspal.

Ježíš: Já vím.

Já: Potom trvalo věčnost, než mi naskočilo auto!

Ježíš: Já vím...

Já: Když jsem měl polední pauzu, spletli mi objednávku, takže jsem nedostal svůj sendvič!

Ježíš: Já to vím...

Já: Na cestě domů se mi vybil mobil, právě když mi kdosi zavolal!

Ježíš: Já to všechno vím...

Já: A jako by to nestačilo, přijdu domů, chci si dát nohy do svého nového masážního stroje a konečně trochu relaxovat a on přestal fungovat! Dnes nic nešlo správně! Proč jsi to dopustil?!

Ježíš: Dovol mi to vysvětlit: Anděl Smrti stál nad ránem při tvé posteli a já jsem poslal jednoho svého anděla bojovat s ním o tvůj život. Nechal jsem tě během toho spát.

Já: To jsem netušil...

Ježíš: Nedovolil jsem tvému autu nastartovat, protože by ti cestu zkřížil opilý řidič, který by do tebe naboural.

Já: Ty jo...

Ježíš: Ta osoba, která připravovala tvůj sendvič, byla nemocná a nechtěl jsem, abys dostal to, co měla ona. Věděl jsem, že teď nemůžeš být doma z práce.

Já: Aha ...

Ježíš: Tvůj telefon se vybil, protože člověk, který ti právě volal, ti chtěl lhát a zatáhnout tě do jedné nekalé věci. Proto jsem ti s ním nedovolil mluvit.

Já: Rozumím...

Ježíš: A ten masážní stroj byl vadný, vyhodil by elektřinu v celém domě.

Já: Je mi to tak líto...

Ježíš: Netrap se tím, jen se mi nauč důvěřovat. Ve všech věcech. V dobrých i špatných...

Já: Budu Ti důvěřovat!

Ježíš: A nepochybuj, že můj plán pro tvůj den je vždy lepší než ten tvůj plán.

Já: Nechci pochybovat. Dovol mi jen říct ti, děkuji ti za všechno...

Ježíš: Není zač, dítě. Byl to jen další den, když jsem byl tvým Bohem, moc rád se starám o své děti!

<http://www.jesusmyhero.cz/pribeh-rozhovor-s-jezisem/#more-106>

Rekolekce: O lásce

Jednou jsem se setkal se zoufalou ženou, jejíž muž byl alkoholik. Chtěl spolupracovat, ale nemohl se zbavit své neřesti. Ona ho vzala k psychiatrovi, vzala ho do protialkoholické poradny, dělala všechno, ale byla zoufalá, protože manžel se pití nemohl zbavit. Jednou přišla ke mně a byla zoufalá a prosila o modlitbu. Navrhl jsem jí něco velmi nesnadného. Řekl jsem jí: „Myslím, že ta chyba, kterou pořád děláte, je to, že se pořád snažíte změnit svého manžela, místo abyste se snažila změnit sebe samu.“ Jistě, trochu jsem riskoval, když jsem jí to řekl. A snažil jsem se jí uklidnit, když se začínala na mě zlobit, protože nemohla očekávat, že jí to řeknu, když byla zoufalá a dělala vše pro svého manžela, aby ho z tohoto pití dostala. A tak trochu skepticky mi řekla: „Dobře, řekněte mi, co mám dělat? Mám začít pít taky?“ A já jsem jí řekl: „Ne, najděte si nějaký okamžik, kdy on je klidný a vy jste klidná a řekněte mu: Johne, chci ti dnes něco říct. Kdybych měla znovu začít svůj život a kdybych se měla znovu vdát, vzala bych si tě zase.“ Nejdříve váhala, protože mi řekla: „Ale je to pravda?“ Řekl jsem jí: „Dobře, před tím, než to řeknete jemu, řekněte to Ježíši a řekněte to sama sobě. Až do tohoto okamžiku jste se snažila **uzdravit** svého manžela, ale nesnažila jste se **milovat** svého manžela. A váš manžel před svým uzdravením potřebuje **vaši lásku**. Tak se ho snažte milovat, místo abyste ho uzdravovala.“ Ona začala chápat, co jsem jí řekl, a slíbila, že to zkusí. A přišel ten okamžik, kdy tato žena řekla svému manželovi, že by si vzala zase jeho, kdyby zase měla začít svůj manželský život. Pro toho muže to byl velký šok, když od své manželky uslyšel tato slova. Protože on sám sebe vždy považoval za velké břemeno pro svoji rodinu. Nikdy si nepředstavil, že by ho nějaký člověk mohl milovat. A teď vidí, že jeho manželka ho miluje. A to byl pro něho ten spouštěcí impuls, kterým začalo jeho pravé uzdravování. Nyní žije tento muž šťastně se svou manželkou a se svými dětmi a již nepije. Jak můžete vidět, tato žena ho milovala **bezpodmínečně**.

A takto nám Ježíš říká, abychom milovali. A tento způsob lásky dělá zázraky. Je to právě tato moc lásky, která uzdravuje. Tak když nám Ježíš říká: „Dám vám něco nového, dám vám nové přikázání“, měl na mysli tento **nový způsob milování**.

*z knihy Eliase Velly Zakotvit svůj život v Bohu
vybrala Jana Vosmeková*

Z farní kroniky

Snad po všechnu dobu, co v Nížkově je samostatná duchovní správa, zastával místo varhaníka a ředitele chóru vždy obyčejně řídící učitel. – Tak tomu bylo také až do nejnovější doby. – Však připišem ze dne 16. ledna 1921 oznamuje řídící učitel František Kouklík, který do té doby místo ředitele chóru zastával – oznamuje farnímu úřadu, že se vzdává varhanictví. Za nedlouho na to také se svou manželkou vystoupil z církve a přestoupil k sektě československé. Jeho dcera Anna stala se vyznání. Zdá se, že celá rodina odpadla.

Do Vánoc r. 1921 byly ponechány kříže ve všech třídách školy nížkovské. Ve svátcích vánočních byly kříže odstraněny. Katolické obyvatelstvo i obecní zastupitelstvo učinilo všemožné kroky, aby kříže ve školních světnicích byly ponechány, ale vše bylo marné. Okresní školní rada, ku které se obecní zastupitelstvo uchýlilo, okresní hejtman v Něm. Brodě, okresní školní inspektor přislíbili sice, že se postarají, aby náprava se stala, ale – sliby zůstaly chyby. Kříže do školních světnic dány nebyly. (...)

Po rezignaci řídícího učitele Františka Kouklíka na místo ředitele chóru as měsíc se na varhany vůbec nehrálo. Shromážděný lid při službách Božích zpíval písně mešní bez průvodu varhan. – V této nesnázi obrátil se duchovní správce na Václava Pibila, obuvníka v Nížkově, který byl trochu hudebně vzdělán a ve válce byl štábním trubačem – a ten pilným cvičením dovedl toho, že v krátké době naučil se na varhany zahrát každou píseň mešní, které se zde zpívaly.

Řídící František Kouklík nezanechal po své výpovědi na chóru ani jediné noty, ani jediné písně. Že prý to vše bylo jeho vlastnictví. Jelikož v inventáři také ničeho není zaznamenáno, že by nějaké noty a písně na chóru byly – nezbývalo nic jiného než postarati se o to, aby se něco zaopatřilo. – A podařilo se to. – V Praze na Vinohradech dosud byl živ bývalý nízkovský řídící učitel Ferdinand Pujman, který svého času v Nízkově místo ředitele chóru zastával, a duchovní správce byl upozorněn, že snad má také nějaké noty a písně. Dopsal mu, poprosil a ten skutečně poslal celý balík not a písní – vůbec vše, co měl, s přípisem, že to vše kostelu nízkovskému daruje.

(...) A tak se stalo, že náhrada za Kouklíka se našla – náhrada dobrá a dá Bůh, že i v budoucnosti se tak stane.

(zapsal farář Václav Dvořáček)

Poznámka: Rodina Pibilova zastávala varhanickou službu ve farnosti až do roku 1991 a příležitostně ještě několik dalších let.

Jaroslav Jelínek

Modlitba

Neposkvrněné Srdce

Panno Maria, Matko Boží, zasvěcuji se Tvému Neposkvrněnému Srdci se vším, co jsem a co mám.

Přijmi mě pod Svou mateřskou ochranu. Uchraň mě ode všech nebezpečí.

Pomáhej mi přemáhat pokušení, která mě svádějí ke zlému, abych si zachoval čistotu duše i těla.

Tvé Neposkvrněné Srdce ať je mým útočištěm a cestou, která mne vede ke Kristu.

Vypros mi milost, abych ve spojení s Tebou žil v dokonalé oddanosti Bohu a jeho vůli.

Amen.

Svatý Josef Moscati – tesář

Kdy žil: 1. století

Liturgický svátek: 12. 4.

Stupeň slavení: připomínka

„Tvoje láska, Pane, žene mě k lidem.“

Nesmírně talentovaný člověk, který měl před sebou slibnou kariéru. Mohl se oženit a jako doktor si vydělat veliké peníze. On však celý svůj život věnoval službě lidem.

Narodil se v Itálii do početné rodiny. Jednou ho tatínek vzal do nemocnice, kde si uvědomil pomíjivost všech věcí. Byl klidný a tiché povahy, od malička rád četl duchovní četbu a chodil ke sv. přijímání.

Vystudoval gymnázium a posléze lékařskou fakultu. Již na studiích vynikal svými znalostmi a také schopností uvažovat nad věcmi do hloubky. Povolání lékaře vnímal jako alternativu ke kněžskému životu, proto se nikdy neoženil a plně se věnoval službě nemocným.

Nestaral se ovšem jen o fyzický stav pacienta, ale také o jeho duši. Umírající nabádal, aby se smířili s Bohem, a nemocným, aby přijali eucharistii. Všichni lékaři i vědci tento jeho postoj znali a často kritizovali kvůli neprofesionalitě, on však jejich připomínky odpálkoval slovy: „Nad námi stojí Pán Bůh. Všechno, co děláme, se musí vztahovat k němu.“

Přesto, že Josef patřil k největším odborníkům v medicíně a byl velice uznáván i mezi vědci, zůstával stále obětavým lékařem a člověkem. O jeho obětavosti svědčí příběh, kdy při výbuchu sopky Vesuv byla zasažena i nemocnice.

Josef začal všechny nemohoucí pacienty dostávat z budovy ven, na svůj život v ten moment vůbec nemyslel. Sotva odnesl posledního, nemocnice se zřítíla.

5. dubna navštívuje nemocného řeholníka, kterého povzbuzuje slovy: „Za chvíli vstanete a budete slavit svatou mši. První odsloužíte za mě.“ Hned další den Josef zemřel ve věku 47 let, řeholník se opravdu uzdravil a svoji první mši odsloužil za Josefa.

„iZIDOOOR“

Katechetické okénko

Rodinná katecheze, 6. část

Milí čtenáři, pokud tuto rubriku sledujete pozorněji, možná vás překvapilo, že v minulém čísle Farního listu vyšla 2. část a nyní vám předkládám už 6. část. Je to tím, že jsem se vzhledem k blížícím se Velikonocům rozhodl poněkud přehodit pořadí a dát přednost tématu, které se výborně hodí k současné liturgické době.

Rodinné slavení Velikonoc

Důležitým výchovným úkolem křesťanské rodiny je *naučit děti oslavovat velké Boží skutky*, být místem *radostného slavení našeho vykoupení* neboli vysvobození a nabízené spásy.

Velikonoce jsou jednoznačně největší slavností křesťanského roku. V mnoha rodinách ovšem ustupují do pozadí nebo jsou chápány pod vlivem okolní společnosti více jako svátky jara, případně spojené s folklórem. Křesťanským rodinám by ale neměla uniknout pravá podstata Velikonoc – to, že o Velikonocích slavíme Boží záchranné činy v dějinách lidstva: *vysvobození z otroctví* vnějšího, způsobeného lidmi a *především z otroctví vnitřního*, způsobeného hříchem.

Už období očekávání těchto svátků může velmi zdůraznit jejich význam. Očekávání v sobě skrývá pro děti veliké napětí a zvědavost, těší-li se na něco krásného, co má přijít. A o Velikonocích má přece přijít jako vítěz nad smrtí ten, kdo rozvazuje naše pouta. Před Velikonocemi se těšíme (a připravujeme) na *vítězství Života*, a to není malá věc.

Jenže my dospělí často neumíme správně uchopit postní dobu. Často ji mylně a škarohlídky vnímáme jako dobu temna, která nás ochuzuje

o radosti života. Máme sklon si myslet, že máme za povinnost svými silami letos zlepšit a napravit všechno to, co se nám za dlouhé roky nepovedlo. A protože už máme zkušenost, že naše síly jsou slabé, tak to vzdáme hned na začátku, namísto abychom se otevřeli Bohu, který v nás chce jednat sám. Vlastně to ani často nedovedeme, otevřít se. Jsme už tolik sevřeni svými nezdary a bičováním typu: „Musíš!“.

A toto všem potom přenášíme i na naše děti. Slova mohou být jiná, ale dítě velmi ostře vnímá, jak prožívá postní dobu jeho okolí.

První podmínkou radostného rodinného prožívání Velikonoc je tedy *pokání ve smyslu obrácení se k Bohu*. To znamená vnitřní otevření se Bohu s tím, že mu předkládáme to, co sami nedokážeme změnit, aby On očistil, On uzdravil a On mohl působit. Neměli bychom se naopak nechat křečovitě fascinovat vlastní duchovní bídou a slabostí. A takové dětsky důvěrné volání k Bohu o osvobození může být předmětem společných rodinných modliteb i rozhovorů s dítětem. Přitom obracíme pozornost dítěte více na Boží moc udělat ho lepším než na jeho zlobení, více na Boží moc vzkřísit Ježíše z mrtvých než na vlastní Ježíšovu smrt. S dítětem se můžeme modlit za to, aby s Boží pomocí dokázalo být dobré. Být dobrým je totiž vždy *především* milost. Proto nejjednodušší přímá cesta k tomu, aby člověk byl dobrý, je denně o to Boha prosit.

Druhou podmínkou, aby slavení Velikonoc nabylo pro dítě i celou rodinu většího významu je *vlastní uspořádání slavnosti*. Zatímco vánoční výzdobě i stolu se u nás zpravidla věnuje velká pozornost a děti se často zapojují třeba i do pečení cukroví, tak velikonoční beránek nebo mazanec se mnohem častěji kupují v obchodě. Pro děti je ale důležité, aby svátky prožívaly všemi smysly a pomoc mamince v kuchyni plné výjimečných vůní je pro ně zvláště lákavá. I dekoraci z vyfouklých vajíček by měly pomáhat dělat děti. Velikonoční výzdoba by pak měla v domácnosti vydržet déle, než jen přes Velikonoční pondělí; neměli bychom zapomínat na skutečnost, že my křesťané slavíme Velikonoce celých padesát dnů. Vánoční stromeček také neodstrojujeme na sv. Štěpána, ale necháme ho i pro radost dětí

mnohem déle. Opět jde o časté zažité neporozumění: postní dobu chápeme jako velmi zdlouhavou a radostnou dobu velikonoční, která je o kousek delší, máme sklon odbýt během dvou dnů.

Malé děti mají také velkou radost z toho, jsou-li obdarovány. A tak jim můžeme velikonoční nadílku třeba schovat a pak ji hledat s nimi, jak je to zvykem v německy mluvících zemích. Zvláště pro malé děti je to pochopitelnější než pondělní vyplácení pomlázkou.

Vrcholem slavnosti Velikonoc, ale i *celého křesťanského roku*, je ovšem *velikonoční vigilie* před Božím hodem velikonočním. Je to předvečer Zmrtvýchvstání Páně, Velká noc, od níž se odvíjí *všechna křesťanská naděje*. Je to také slavnost obnovy křestních slibů, naší smlouvy a pečetí Božího života, Kristova světla v nás, které se znovu zavazujeme s pomocí Boží v sobě opatrovat. Je-li tato bohoslužba tak významná a jsou-li naše děti pokřtěné, pak se jich týká. Z důvodu délky a často také pozdní hodiny je někdy z praktických důvodů obtížné vzít na ni s sebou malé děti. Přesto by je tam měli rodiče, pokud se alespoň oni mohou zúčastnit, měli nést ve svém srdci, a křestní sliby, kterými se za ně zavázali, za ně zase *vědomě obnovit a prosit o pomoc při své křesťanské výchově*. Celá, kompletní rodina i s dětmi, se pak zúčastní bohoslužeb o Božím hodu ráno či dopoledne a měla by společně prožít celý den.

(Ze skript Pavly Edity Hercikové: Křesťanská výchova dětí, str. 89-90, mírně upraveno a kráceno, pokračování příště)

Misie – pokřtění a poslaní – duben 2019

Téma měsíce: VELIKONOCE

Návrhy biblických textů: obětování Izáka, 10. egyptská rána, východ z Egypta, smlouva na Sinaji, velikonoční události

Svědectví svatých: František z Paoly, Jan de la Salle, Damián de Veuster, Petr Chanel, Vojtěch

Zamyšlení a z něj vyplývající modlitba:

- význam vykoupení pro můj život

- Ježíš vstal z mrtvých jako první
- prožívání radosti ze spásy duše
- hodnotový žebříček
- jak ovlivňuje můj život prožívání Velikonoc

Konkrétní skutky:

- malujeme velikonoční Pohledy pro misie®
- neseme dál velikonoční radost
- hledáme stopy Ježíšovy přítomnosti mezi námi
- pro děti navíc: vnímáme obnovující se život v přírodě; uvědomujeme si dobré jednání lidí kolem nás – sdílení; vytváříme nástěnku dobrých skutků; zajímáme se o slavení Velikonoc v jiných částech světa (www.kino.misijnidila.cz) 18 Pokřtění a poslaní

Biblické odkazy:

- obětování Izáka • Gn 22,1-19 10.
- egyptská rána • Ex 12,29-36; (ohlášení pohromy a nařízení hodu: Ex 11, 12,1-28)
- východ z Egypta • Ex 12,37-42; 13,17-14,31 (kap. 15 - píseň o Hospodinově vítězství)
- Smlouva na Sinaji • Ex 19,1-20,21; 24,1-18
- Velikonoční události • Mt 26,17-28,20 • Mk 14,12-16,8 • Lk 22,7-24,49 • Jan 13,1-30; 18,1-20,29 (možno celé kap. 13-20)

Evangelii Gaudium:

Čl. 10: Život je zde představen na vyšší úrovni, jež mu neubírá na intenzitě: „Život sílí, když se daruje, a slábne v izolaci a pohodlnosti. Vskutku těmi, kdo nejvíce využívají možnosti života, jsou ti, kdo opouštějí bezpečný břeh a dovedou se nadchnout posláním předávat život druhým.“ Když církev vybízí k evangelizačnímu úsilí, nedělá nic jiného než to, že ukazuje křesťanům pravou dynamiku osobní realizace: „Tady objevujeme další hlubokou zákonitost reality: život roste a zraje v míře, s jakou ho vydáváme za život druhých. Koneckonců, toto

je misijní poslání.“ Evangelizátor by se proto neměl tvářit pořád jako na pohřbu. Obnovme a posilme horlivost, „sladkou, útěchyplnou radost ze šíření evangelia, a to i tehdy, musíme-li zasévat v slzách. Kéž by současný svět mohl slyšet radostnou zvěst, po níž ve své úzkosti i naději touží, nikoliv od hlasatelů smutných, malomyslných, netrpělivých a úzkostlivých, ale od hlasatelů evangelia, jejichž život kypí horlivostí. Od těch, kteří jako první zakusili Kristovu radost.“

*z příručky pro přípravu na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019
PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL
Zpracovala Jana Vosmeková*

Svatý Jan Pavel II.

Původním jménem Karol Wojtyła

* 18. května 1920 – Wadowice, Polsko + 2. dubna 2005

V papežském úřadě byl od 16. října 1978 do 2. dubna 2005.

Byl to první slovanský a zároveň první neitalský papež od roku 1522.

Papež Jan Pavel II. patřil k nejvýznamnějším postavám 20. století.

27. 4. 2014 o neděli Božího milosrdenství byl ve Vatikánu svatořečen.

Když mu byla 16. října roku 1978 po papežské volbě položena otázka: „Přijímáš?“, odpověděl: „Poslušen ve víře Krista, svého Pána, a s důvěrou v Matku Kristovu a Matku církve, přes všechny tak velké obtíže, přijímám.“ Svou službu římského biskupa a pastýře univerzální církve pak následně zahájil slovy:

„Nebojte se!

Otevřete, ba přímo rozrazte dokořán brány Kristu!

Otevřete svá srdce, své životy, své pochybnosti,

těžkosti, své radosti a city jeho spásné moci

a dejte mu vstoupit do svých srdcí.

Nebojte se! Kristus ví, co je v člověku.

Jedině on to ví ...!”

Jak umíral Jan Pavel II., aneb poslední velikonoční pascha Karola Wojtyly

Parkinsonova nemoc

Ta strašlivá nemoc se u něho začala ohlašovat už dávno. První příznaky se objevily v roce 1991 postupujícím třesem prstů levé ruky. Pak roku 1993, když papež uklouzl a vykloubil si pravé rameno. Doktor Buzzonetti byl přesvědčen, že pád měla na svědomí určitá porucha rovnováhy, způsobená neurologickým syndromem extrapyramidálního původu. Parkinsonovou nemocí. Když doktor Buzzonetti informoval Jana Pavla II. o jeho chorobě, ten nevypadal, že by ho to nějak zaskočilo. Poprosil o vyjasnění některých otázek a ujistil lékaře o své ochotě podrobit se léčbě; zároveň však požádal o dovolení pokračovat ve své službě.

Ale jak plynuly měsíce a roky, nemoc se začala stále viditelněji projevovat na papežově těle, na jeho fyzických schopnostech, a tedy i na způsobu naplňování pastýřské služby, především apoštolských cest. Souhlasil se zmírněním tempa....

Neměl strach ze smrti

Nikdy neměl strach ze smrti. Dokonce ani tehdy, kdy už měl před očima bránu, za níž ho čekalo setkání s Bohem. Často prosil, abychom ho odvedli do kaple, kde po dlouhý čas rozmlouval s Pánem. Když jsme ho pozorovali během modlitby, byla nám jasná slova svatého Pavla, který učil, jak je třeba snášet utrpení.

Koncem ledna 2005 se Jan Pavel II. začal cítit zle. Lékaři konstatovali, že jde o prudký zánět hrtanu a průdušnice provázený stavu dušnosti. Večer 1. února během večere nemohl dýchat a bylo třeba převzt ho do nemocnice Gemelli. Tam se jeho zdravotní stav o hodně zlepšil. Bohužel zakrátko došlo k dalšímu zhoršení. Papežovi se stále hůře dýchalo, a to jak ve dne, tak v noci. Situace se zhoršila natolik, že jsme se následujícího rána rozhodli pro novou hospitalizaci v Gemelli. Léčba pouhými léky už bohužel nestačila. Doktor Buzzonetti po poradě s dalšími lékaři rozhodl o nutnosti okamžité tracheotomie, aby se papeži zajistil dostatečný přísun vzduchu do plic a předešlo se opětovnému riziku

udušení. Řekli mu to; on se ke mně obrátil a do ucha mi zašeptal, jestli by se nemohlo počkat se zákrokem až na letní prázdniny. Ale když viděl reakci přítomných, souhlasil s operací. A ještě jednou nás obdaroval špetkou svého humoru. Doktor Buzzonetti se snažil nějak ho potěšit, a tak řekl: „Vaše Svatosti, to je takový jednoduchý zákrok.“ Nato papež podotkl: „Jednoduchý pro koho?“

Samozřejmě mu předem řekli, že nějakou dobu nebude moci mluvit. A potom, po probuzení z narkózy, se konkrétně přesvědčil, co to omezení znamená. Pohnul rukou a já pochopil, že chce něco napsat. Podal jsem mu lístek papíru, na který třesoucí se rukou napsal několik slov: „Co jste mi to provedli! Ale... Totus tuus.“ Snažil se tak vyjádřit svou bolest kvůli ztracenému hlasu, a zároveň naprostou odevzdanost do rukou Božích. ...

Poslední Velikonoce

Poprvé od začátku svého papežského působení nemohl koncem března 2005 Jan Pavel II. po návratu z nemocnice předsedat velikonočním slavnostem. Ale i tak si přál sledovat na Velký pátek ve své soukromé kapli pobožnost křížové cesty v Koloseu, přenášenou televizí. Při čtrnáctém zastavení vzal do rukou kříž, jako by si přál přiblížit tvář ke tváři Krista a připojit své utrpení k utrpení Božího Syna umučeného na kříži. Cítil jsem, že nadchází jeho čas. Pán ho k sobě volá...

Chtěl umřít doma, v blízkosti hrobu svatého Petra

31. března odsloužil v kapli mši svatou. V jednom okamžiku jsme měli dojem, jako by něco zevnitř drásalo jeho tělo. Horečka stoupla ke čtyřicítce. Lékaři okamžitě stanovili diagnózu: šlo o velice závažný septický šok spojený se srdečními potížemi, což způsobil zánět močových cest. Tentokrát se nemluvilo o hospitalizaci. Připomněl jsem profesoru Buzzonettimu papežovo naléhavé přání, aby ho už nepřeváželi do nemocnice. Chtěl dotrpět a umřít doma, v blízkosti hrobu svatého Petra. I tam mu mohli lékaři zajistit potřebnou péči.

Jan Pavel II. ležel ve svém pokoji. Na zdi proti lůžku visel obraz zmučeného a spoutaného Krista, hned vedle obraz Matky Boží Čenstochovské. Na stolku fotografie rodičů. Na závěr mše svaté, kterou

jsem sloužil, jsme všichni přistoupili a políbili mu ruku. „Stašu“ – řekl a pohladil mě po hlavě. Potom přišly na řadu sestry vedoucí domácnost, všechny je oslovil jménem, a nakonec lékaři a ošetřovatelé. Pátek byl dnem modlitby: slavili jsme mši svatou, pomodlili se křížovou cestu, drželi svatou třetí hodinu a pomodlili se nešpory. Blízký přítel Karola Wojtyły Tadeusz Styczeń přečetl několik úryvků z Písma svatého. Papežův stav byl kritický. S velkým úsilím ze sebe vypravil stěží několik slabik.

Nastala sobota 2. dubna 2005. V místnosti vládlo ovzduší velkého pokoje ducha. Papež požehnal koruny určené pro obraz Matky Boží Čenstochovské do Vatikánských hrobek a dvě další pro Jasnou Horu. Potom se rozloučil s nejbližšími spolupracovníky, kardinály, preláty ze státního sekretariátu, řediteli jednotlivých úřadů a přál si rozloučit se také s Francescem, který uklízel jeho byt.

Byl zcela při vědomí, a přestože mluvil jen s velikou námahou, poprosil, abychom mu četli z evangelia svatého Jana. Nebyl to náš nápad, on si to výslovně přál. Poslední den, stejně jako to dělal po celý život, toužil sytit se Božím slovem. P. Styczeń začal číst text svatého Jana, kapitolu za kapitolou.

V posledních okamžicích své pozemské pouti se Jan Pavel II. stal znovu tím, kým vždycky byl: Božím člověkem hluboce sjednoceným s Pánem, pro něhož modlitba znamenala neustálý základ existence. Kdykoli se měl s někým setkat nebo učinit důležité rozhodnutí, napsat dokument nebo se vydat na cestu, nejprve vždycky hovořil s Bohem. Nejprve se modlil. Stejně i toho dne, než se vydal na svou poslední velkou cestu, za podpory blízkých ve svém okolí se pomodlil všechny denní modlitby včetně adorace, rozjímání, a dokonce v předstihu i nedělní hodinky čtení....

Dovolte mi odejít k Pánu

V jednom okamžiku sestra Tobiana zachytila jeho pohled. Nachýlila se k jeho ústům a on sotva slyšitelným hlasem zašeptal: „Dovolte mi odejít k Pánu.“ Sestra vyběhla z pokoje a chtěla se s námi rozdělit

o jeho slova, ale pro slzy to nedokázala. Teprve později jsem si pomyslel: jak úžasné, že se posledními slovy obrátil na ženu.

Okolo sedmé večer upadl do kómatu. Pokoj osvětloval pouze svit hromnice, kterou sám požehnal při slavnosti Uvedení Páně do chrámu. Svatopetrské náměstí a přilehlé ulice se naplňovaly davy lidí. Stále jich přibývalo, především mladých. Jejich volání: „Giovanni Paolo!“ a „Viva il Papa!“ se nesly až do třetího patra. Jsem přesvědčen, že on je slyšel také. Nemohl neslyšet!

Předvečer nedělní slavnosti Božího milosrdenství se Jan Pavel II. vrátil do Otcova domu

Ve 21.37 jsme zjistili, že papež přestal dýchat. A na monitoru jsme viděli, jak jeho velké srdce po několika úderech přestalo bít. Profesor Buzzonetti se nad ním sklonil a s pohledem upřeným na nás zašeptal: „Vrátil se do Otcova domu.“ Někdo zastavil ručičky hodin.

A my všichni najednou, jako by na čísi rozkaz, jsme začali zpívat Te Deum. Ne Requiem, protože jsme neměli smutek, ale Te Deum. Na poděkování Bohu za dar, který nám dal, za dar v osobě papeže Karola Wojtyły.

Plakali jsme. Jak bychom mohli jinak! Plakali jsme slzy bolesti i radosti. V celém domě se rozzářila světla...Pak už si nic nepamatuji. Měl jsem dojem, že náhle padla tma. Tma nade mnou a ve mně. Uvědomoval jsem si, co se stalo, ale nedokázal si tu myšlenku připustit. A možná jsem nedokázal pochopit. Svěřil jsem se Pánu, a když se mi zdálo, že se mi vrátil do duše pokoj, temnota se dostavila znovu. Až přišel okamžik rozloučení.

Ale on nás vůbec neopustil.

Cítíme jeho přítomnost,

zakoušíme četné milosti díky jeho přímlově u Boha.

*zpracováno podle knihy: Život s Karolem
Vzpomínky osobního sekretáře Jana Pavla II.*

Stanisław Dziwisz (zkráceno)

Zpracovala Jana Vosmeková

Tabulka lektorů na duben 2019

PO	1			Jindrová V.		
ÚT	2			Bártová J.		
ST	3			Laštovičková M.		
ČT	4			Chromá H.		
PÁ	5					
SO	6			Pojmonová M.		
NE	7	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	8			Jindrová V.		
ÚT	9			Bártová J.		
ST	10			Holcmanová Z.		
ČT	11			Chromá H.		
PÁ	12					
SO	13			Pojmonová M.		
NE	14	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	15			Jindrová V.		
ÚT	16			Bártová J.		
ST	17			Laštovičková M.		
ČT	18	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení		Holcmanová Z.		
PÁ	19					
SO	20					
NE	21	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	22			Jindrová V.		

ÚT	23			Bártová J.		
ST	24			Holcmanová Z.		
ČT	25			Chromá H.		
PÁ	26					
SO	27			Pojmonová M.		
NE	28	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímlyvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	29			Jindrová V.		
ÚT	30			Bártová J.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Znovu se sešla Velerada a Kaifáš, brunátný vztekem, hřímá: „Josefe z Arimatie, ty, vážený Žid, dobrý a respektovaný člověk, člen Velerady...ty, ty, tys prý dal svůj hrob tomu podvodníkovi Nazaretskému“.

„Áchjo. Vy naděláte... Tak aby bylo jasno: za prvé: nedal, ale půjčil. A za druhé: jen na tři dny...“.

<http://www.katolik.cz/texty/vtipy/vtipy.asp>

Mše svaté s intencemi v dubnu 2019

Pondělí 1. dubna	18:00 Za Miloše Augustina, Josefa Němce a živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 2. dubna	18:00 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, její dvě sestry, Drahouše Kašpárka a duše v očištění
Středa 3. dubna	18:00 Za Jana a Antonii Laštovičkovy, zemřelé děti, zetě, snachu a rodiče
Čtvrtek 4. dubna	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání

Pátek 5. dubna	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 6. dubna	7:30 Za Marii a Jaroslava Novotných, oboje rodiče a Důstojného pána Jana Ledvinku
Neděle 7. dubna 5. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy, živou i zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodinu Landsmanovu, manžele Kubíčkovy, živé a zemřelé členy těchto rodů a duše v očistci
Pondělí 8. dubna	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 9. dubna	18:00 Za rodiče Kubovy, jejich syna, dceru, zetě, rodiče a sourozence
Středa 10. dubna	18:00 Za Josefa Šorfa, rodiče, rodiče Puchýřovy a syna a Josefa Kovače
Čtvrtek 11. dubna	18:00 Za Marii a Ludvíka Jandovy, jejich rodiče a Důstojného pána Dočekala
Pátek 12. dubna	18:00 Za Marii Hoškovou, syna Miloslava a celý rod Hošků
Sobota 13. dubna	7:30 Za duše zemřelých dárců mešních nadací
Neděle 14. dubna Květná neděle	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Chvátalovy, jejich děti a příbuzné, za rodinu Coufalovu a Roseckých 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, jeho rodiče, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy
Pondělí 15. dubna	18:00 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očistci
Úterý 16. dubna	18:00 Za zesnulého kněze Karla Veselého

Středa 17. dubna	18:00 Za Karla Zikmunda, rodiče, sourozence, manžele Tichých, Blehovy, Josefa Sládka a duše v očistci
Čtvrtek 18. dubna Zelený čtvrtek	18:00 Za Důstojného pána Josefa Mokrého a kněze, kteří působili a působí v naší farnosti
Pátek 19. dubna Velký pátek – památka Umučení Páně	15:00 Velkopáteční obřady
Sobota 20. dubna Slavnost zmrtvýchvstání Páně- vigilie	20:00 Za nově pokřtěné
Neděle 21. dubna Slavnost zmrtvýchvstání Páně	7:00 Za Jana Laštovičku a živou i zemřelou rodinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Františka a Annu Bečkovy, celý rod Bečků a Zítů
Pondělí 22. dubna Velikonoční pondělí	8:30 Za Jaroslava Dočekala, rodiče, sestru, rodinu Hanusovu a všechny živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 23. dubna Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské diecéze	18:00 Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou rodinu Baumrukovu
Středa 24. dubna	18:00 Za Františku a Josefa Kučerovy, jejich rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 25. dubna Svátek sv. Marka, evangelisty	18:00 Za Emilii Kulhánkovou a její rod
Pátek 26. dubna	18:00 Za rodiče Velínovy, syna Stanislava a rodiče Kučerovy
Sobota 27. dubna	10:00 (DPS) Za živé i zemřelé obyvatele DPS

<p>Neděle 28. dubna 2. neděle velikonoční</p>	<p>7:00 Za Julii a Františka Šlechtických a celou živou i zemřelou rodinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Miroslava Peřinu, jeho rodiče, za Blanku Peřinovu, rodinu Růžičkovu a duše v očistci</p>
<p>Pondělí 29. dubna</p>	<p>18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň</p>
<p>Úterý 30. dubna</p>	<p>18:00 Za rod Gabrielů, Pilvousků, Kučerů a Rosendorfských</p>

Změny vyhrazeny

P. Josef Štemberk

Milí přátelé,

v únoru jsme si připomněli 150. výročí narození posledního lidického faráře P. Josefa Štemberky, letos v červenci si pak můžeme také připomenout 125. výročí jeho kněžského svěcení. V Lidicích sloužil 33 let a tam byl také spolu s ostatními 173 muži popraven gestapem 10. června 1942, když odmítl nabízenou milost. Těšil se ve své farnosti poměrně velké autoritě a byl jako kněz oblíben a svými farníky milován. Oblibu si získal např. svým přísným, až asketickým způsobem života, osobní hlubokou zbožností a svědomitým plněním svých povinností. Se svými farníky srostl do té míry, že se svobodně rozhodl zahynout spolu s nimi, aby je mohl do poslední chvíle morálně povzbuzovat, dodávat jim odvalu, udělovat svátost smíření, posilovat Božím slovem a modlit se za ně. Podle dobových svědectví tímto zásadně přispěl k vnitřní vyrovnanosti všech u Horákova statku popravených lidických mužů, kteří také díky tomu odcházeli na popravu klidně, důstojně a statečně. P. Josef Štemberka může být pokládán za prototyp věrného Božího služebníka, který plnil desetiletí svědomitě svou kněžskou službu ve složitém prostředí a v nelehké době a který stojí v řadě mnoha dalších statečných mužů i žen, laiků, kněží,

biskupů i zasvěcených osob u nás i v zahraničí, kteří byli pronásledováni kvůli své příslušnosti ke katolické církvi a umučeni za nacistické či komunistické zvěle.

Žijeme v době, kdy církev a zejména její služebníci jsou pod silným tlakem kvůli některým obviněním a odhalením. Je třeba jednoznačně odsoudit hrozné věci, kterých se některé osoby ve službách církve dopustily, a udělat vše pro to, aby se zabránilo dalším podobným činům, ale zároveň se nebát pozvedat hlas a znovu a znovu zdůrazňovat a připomínat, že se jedná o nepatrné procento, zatímco těch „99 %“ s velkým nasazením a s nejlepšími úmysly konalo a koná svoji službu pro dobro církve a všech lidí. Nedávno jsem se v četbě Starého zákona dostal k tomuto místu: „Z celé své duše se boj Hospodina a měj v úctě jeho kněze. Boj se Hospodina a měj ve vážnosti kněze.“ (Sir 7,29.31)

A kéž bychom v této nepříjemné a napjaté situaci nacházeli povzbuzení také v naší třeba nedávné minulosti, kde vidíme statečné, horlivé, svaté kněze a biskupy, jakými byli Štemberka, Toufar, Beran a mnozí další, kteří sloužili, pomáhali, nasadili se, vytrvali v dobrém a byli lidmi milováni a ctěni.

Mons. ThLic. Ing. Zdeněk Wasserbauer, Th.D.

Zpracovala Ludmila Vystrčilová

Summit předsedů biskupských konferencí

Ve dnech 21.–24. února 2019 proběhlo ve Vatikánu setkání předsedů biskupských konferencí, kteří společně s papežem Františkem jednali o prevenci sexuálního zneužívání ze strany duchovních a ochraně dětí v církevním prostředí. Hlavní tři témata summitu byla odpovědnost, převzetí odpovědnosti a transparentnost.

Českou biskupskou konferenci na summitu reprezentoval její předseda kardinál Dominik Duka OP. Předseda ČBK na toto setkání mimo jiné připravil analýzu této problematiky v České republice. Na radu psychologů se také soukromě setkal s některými oběťmi sexuálního zneužívání a jejich rodinami. V rámci příprav proběhl také kněžský den v Arcidiecézi pražské a studijní den biskupů a představitelů řeholí,

kde účastníci o této problematice debatovali s odborníky na trestní a kanonické právo, dětskými psychology, terapeutky a zástupci Policie ČR.

V České republice se jedná přibližně o deset případů sexuálního zneužívání nejen nezletilých ze strany duchovních od roku 1990. Od roku 2015 existuje společná církevní směrnice ČBK a konferencí vyšších řeholních představených v ČR pro postup v případech trestných činů pohlavního zneužití osoby mladší 18 let duchovním či laikem v rámci činnosti církve. V případě jakéhokoliv podezření má tedy církev v ČR jasná opatření, jak postupovat a aktivně spolupracuje s Policií ČR. Jakmile policie případ prošetří a prokáže se pachatelova vina, je potrestán nejen podle trestního práva, ale i podle práva církevního.

V jednotlivých diecézích již byla zřízena kolegia k šetření důvodnosti nařčení vzneseného vůči duchovnímu nebo pracovníkovi církevní instituce, na které se případná oběť může obrátit prostřednictvím generálního vikáře dané diecéze.

*Převzato ze zpravodaje pražské diecéze,
zpracovala Ludmila Vystrčilová*

Kardinál reaguje na zneužívání

Trestní oznámení na neznámé pachatele sexuálního zneužívání a záměr zpřísnit zákon o neohlášení trestných činů oznámil kardinál Dominik Duka v reakci na reportáž České televize.

“Je nutné, aby policie prošetřila, zda byly tyto trestné činy spáchány, a pokud ano, aby byli viníci pohnáni k zodpovědnosti. I z pohledu církevního práva a učení římskokatolické církve se jedná o jednání, které nelze tolerovat, natož skrývat či o něm mlčet,” zdůraznil kardinál minulý týden v reakci na reportáž ČT v pořadu 168 hodin, která obsahovala výpovědi obětí sexuálního zneužívání.

Reagoval i na kritiku, která se objevila v reakci na jeho rozhovor pro italskou televizi Sky. “Skutečně jsem řekl slova o částečné hysterii, která se ovšem týkala způsobu medializace značně problematické kauzy

jedné dospělé osoby. Detailněji se k této kauze nechci vyjadřovat, abych tuto osobu nepoškodil,” hájil se kardinál. Uvedl, že podle analýzy vypracované pro nedávný vatikánský summit o ochraně nezletilých v církvi eviduje církev v České republice 10 případů zneužívání za posledních 30 let, tedy jednoho pachatele za tři roky. “Jde o případy, kdy byli pachatelé odsouzeni civilním soudem. Většina z nich podmíněně, neboť soudy neměly dost podkladů pro nepodmíněné tresty.” Kardinál Duka dále připomněl i směrnici, kterou česká církev připravila už za pontifikátu Benedikta XVI. Ta zavazuje biskupy a řeholní představené oznámit každý případ v co nejkratší době policii. Smířlivěji přistupuje kardinál i k iniciativě Procistoucirkve.cz, která vyzývá oběti zneužívání, aby se přihlásily. “Snad dobře míněná iniciativa pana Rozka mohla navázat na kroky České biskupské konference, která zřídila při každé diecézi vlastní odbornou komisi. Projekt mi však nebyl představen tak, abych věděl, že se jedná o projekt odborníků, kdy nedojde k újmě na straně poškozených, ale ani potenciálních viníků..,” vysvětluje kardinál.

V nejbližších dnech chce zároveň prostřednictvím KDU-ČSL navrhnout novelu zákona “Neoznámení trestného činu”, tak aby obsahoval oznamovací povinnost i v případě znásilnění, sexuálního nátlaku a pohlavního zneužití, to vše u osob mladších 16 let. “V současné době totiž naše právní úprava nezavazuje k oznámení těchto zločinů.” podotkl.

*Převzato z Katolického týdeníku
Zpracovala Ludmila Vystrčilová*

Prosba o pomoc TBD

Milí farníci,

možná jste v ohláškách zaregistrovali prosbu, že naše farnost hledá někoho, kdo by se ujal služby provádění obchůzek technickobezpečnostního dohledu na vodních dílech (dvou rybnících) ve vlastnictví farnosti. Jde o to, že každá stavba si vyžaduje, aby ji občas někdo zkontroloval, zda nedošlo k nějaké závadě, která

stavbu nějak ohrožuje či poškozuje, a proto by se měla opravit. Výjimkou nejsou ani rybníky. Sice bych tento dohled po odborné stránce mohl dělat sám, ale raději bych se více věnoval farníkům. A také tu asi nejsem nadosmrtní a bylo by dobré, aby poté, co odejdu, nezůstala tato činnost nepokrytá.

Ing. Bis z Diecézních lesů Hradec Králové, který dříve pracoval na vodoprávním úřadu, mi přislíbil, že je ochoten provést zaškolení zájemců o provádění technickobezpečnostního dohledu. Pokud tedy někdo máte vztah k oboru vodního hospodářství a dostatek času, byl bych vám vděčný, pokud byste se této služby ujali.

P. Zdeněk Sedlák

Tweetuj s Bohem

Jak si mám udělat na modlitbu čas? Kde je v každodenním životě Bůh?

V tvém životě se toho děje hodně. Máš na práci mnoho důležitých věcí. Je těžké si uprostřed toho všeho najít chvíli, zastavit se a říct: „Dobře, Bože, následujících deset minut je jenom tvých.“ To nejdůležitější na modlitbě je udělat si na Boha čas. Může to být oběť, protože čas strávený modlitbou nemůže být využit jinak.

NEMÁŠ ČAS?

Když se na to ale podíváš jinak, je docela zvláštní, že by mělo být tak těžké udělat si na modlitbu čas. Jestliže věnuješ modlitbě 10 minut denně, je to pouhý zlomek z 1440 minut, které máš každý den k dispozici (méně než 1 procento!). Uvaž, jak snadno například strávíš hodinu denně na internetu.

Proto se musíš rozhodnout, co je v tvém životě opravdu důležité. Je to tvůj klid a pokoj, tví přátelé, tvé zkoušky, tvá kariéra? Jaké místo chceš, aby Bůh v tvém životě měl? Je důležité zamyslet se nad svými prioritami. Bez ohledu na to, jak jsou tvé každodenní záležitosti důležité, je ten krátký čas, který zcela věnuješ Bohu, časem stráveným nejlépe. Snad uvěříš, že Bůh může udělat cokoliv.

Pokud Bohu věnuješ čas v modlitbě a opravdu se snažíš, můžeš si být jistý/á, že se Bůh postará, abys dokončil/a, co dokončit máš. Viděno takto je modlitba dobrá dokonce i pro tvou kariéru! Z toho důvodu říkala blahoslavená Matka Tereza svým sestrám, že by se měly modlit

déle než obvykle v ty dny, kdy mají více práce. Když toho máš na práci hodně, potřebuješ také nějakou pomoc a milost od Boha navíc.

ROZJÍMÁNÍ (MEDITACE) A KONTEMPLACE

Smyslem křesťanské modlitby je být s Bohem. To se velmi liší od různých cílů, které si klade buddhistická meditace nebo Hindu jóga, která se může praktikovat s vírou i bez víry v Boha. My se jako křesťané obracíme k Bohu proto, abychom s ním vytvářeli osobní vztah. Pomoci nám v tom může rozjímání nad biblickým veršem, ikonou nebo textem církevních otců či jiných svatých. Rozjímání může vést ke kontemplaci, kdy se zcela soustředíme na lásku, kterou má Bůh k nám a my k němu.

POROZUMĚNÍ

Modlitbou rozvíjíš svůj osobní vztah s Ježíšem. Modlitba ti pomáhá stále lépe rozumět tomu, co Ježíš vykonal, aby tě smířil s Bohem, a co koná v tvém životě právě teď. Chceš-li lépe rozumět Bohu i sobě, je dobré začít tím, že si uděláš na modlitbu čas. Zbytek udělá Bůh. Dokonce ti pomůže modlit se: „Právě tak i Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit.“ (Řím 8,26)

JAK SI MŮŽU BÝT JISTÝ/Á, ŽE MOJE ZKUŠENOSTI POCHÁZEJÍ OD BOHA?

Možná si myslíš, že při modlitbě klameš sám/sama sebe. Mluvíš si sám/sama pro sebe? Jsou odpovědi, které se zdají přicházet skutečně od Boha? Co když jsem si je sám/sama vymyslel/a? Nebo možná přicházejí od zlého ducha? To jsou důležité otázky. Vždycky měj ale na paměti Ježíšova slova: „Nebojte se“ (Jan 6,20). Všechno, co přichází od Boha ti přinese hluboký pokoj. Navíc existuje několik věcí, které ti pomůžou rozhodnout, zda tvoje zážitky přicházejí od Boha:

- Cokoli ti Bůh řekne, bude vždy v souladu s tím, co řekl Ježíš. Bůh si nemůže protiředit.
- Duch svatý pomáhá církvi, aby o Bohu sdělovala pravdu. To, co ti Bůh říká, bude proto v souladu s učením církve.
- Pokud ti něco při modlitbě dělá starosti a obtěžuje tě to, promluv o tom se svým duchovním vůdcem. Může ti pomoci rozlišit, co je dobré a pravdivé a co ne.

- Použijte zdravý rozum, skrze upřímné naslouchání svému svědomí můžete najít správnou rovnováhu.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, strana 232-233, Marie Bruknerová

Farní zájezd v letošním roce

NERATOV A VESMÍR

18.5.2019 uskutečníme farní zájezd kostela Nanebevzetí Panny Marie do Neratova a kostela sv. Matouše v Deštném v Orlických horách.

Odjezd z Nížkova bude v 6.00 hodin od autobusové zastávky. Na 9. hodinu máme v Neratově s panem farářem domluvenou mši svatou, po které bude následovat výklad o staré i nové historii Neratova od pastorační asistentky paní Marie Adámkové. Poté navštívíme obchod v Bartošovicích a nákupem výrobků podpoříme tamní chráněné tkalcovské, košíkářské, šicí a keramické dílny.

Pak přejedeme na Masarykovu chatu, kde máme zajištěný oběd. Po obědě se vydáme na Diecézní centrum mládeže v Orlických horách Vesmír, kde se setkáme s Jirkou Enderle a s O. Tomášem Hofmanem, kteří nás Vesmírem provedou a seznámí nás s životem na Vesmíru. Tam také navštívíme kostel sv. Matouše.

Na zpáteční cestě se zastavíme v perníkové chaloupce v Rábech u Pardubic, kde se dozvíme mnohé z historie perníkářského řemesla a prohlédneme si výstavu perníků. Výklad je zde veden humornou formou a je přizpůsoben pro děti i dospělé. Samozřejmě nebude chybět ani Ježibaba a další překvapení.

Návrat do Nížkova plánujeme ve 20.00 hodin.

Zájezdu se nemusí obávat ani starší farníci s omezenou mobilitou, autobus nás vždy dopraví až na místo, nebudou žádné delší pěší přesuny.

Cena dopravy je 350,- Kč pro dospělé a 250,- Kč pro děti. Vstupné do perníkové chaloupky je 80,- Kč na osobu bez rozdílu věku a cena hlavního jídla na Masarykově chatě je mezi 100,- až 160,- Kč.

Nížkovští farníci se mohou na zájezd přihlašovat v zákristii kostela do 21.4.2019. Pokud po tomto termínu nebude zájezd obsazen, bude nabídnut ostatním zájemcům.

NÁRODNÍ POUŤ KE 30. VÝROČÍ KANONIZACE SV. ANEŽKY ČESKÉ DO ŘÍMA

V roce 1989 svatý Jan Pavel II. svatořečil v Římě naši patronku, svatou Anežku Českou za osobní přítomnosti 10 000 věřících z Československa a krajanů, žijících v exilu. V listopadu 2019 bude naše katolická církev znovu putovat společně do Říma, aby poděkovala za dar svobody a prosila za duchovní obrodu naší země i s přímluvou sv. Anežky České.

K této pouti se připojí i nížkovská farnost. Pojedeme autobusem v neděli 10.11.2019 a vrátíme se ve čtvrtek 14.11.2019.

V Římě se zúčastníme:

slavnostního zahájení, národní pouti v Římě v bazilice Santa Maria Maggiore, generální audience s papežem Františkem, národních mší svatých českých a moravských biskupů a kněží v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a v bazilice sv. Jana v Lateránu.

Ubytování v centru Říma u metra na 2 noci se snídaní v ceně cca 5 900 Kč.

Zájemci se mohou přihlásit v zákristii kostela do 30.4.2019, při rychlém přihlášení bude výhodnější cena, na velké skupiny je možná sleva.

za farní radu Jana Vosmeková

Velikonoční přání z Přibyslavi

Milí nížkovští, chci vám předně všem poděkovat za modlitby v době zdravotních obtíží a popřát Vám požehnané Velikonoce. Kéž Vám Bůh dá v čase milosti zakusit, že na Kristově vítězství můžete mít osobní podíl.

To Vám přeji a vyprošuji.

Se vzpomínkou a v modlitbě.

P. Sandtner

*Srdečně Vás zveme na přednášku
pro manžele*

Radost (z) Lásky

aneb
zamyšlení se nad plností manželství...

**Rozdíly mezi mužem a ženou,
komunikace a naslouchání,
odpuštění, pozornosti, intimita,
společný růst, modlitba...**

v sobotu 6. dubna 2019 v 16 hodin

v jídelně základní školy v Nížkově

Přednáší manželé Danka a Vladimír Sequensovi
– lektoři a doprovázející
YMCA Manželských setkání

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. dubna 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu
